

BİLGE KÖPEK TAŞINIYOR

Meg Rosoff

SENdeOKU

BİLGE KÖPEK TAŞINIYOR

BİLGE KÖPEK TAŞINIYOR

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2019, Meg Rosoff
orijinal çizim stili hakları ve kapak resmi © 2019, Grace Easton
Kapak ve iç görseller, reproduksiyon sanatçısı David Shephard tarafından,
Grace Easton'ın stili esas alınarak üretilmiştir.

İlk baskı 2019 yılında İngiltere'de *McTavish on the Move* adı ile
Barrington Stoke Ltd. tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAN: Meg Rosoff
RESİMLEYEN: Grace Easton, David Shephard
TÜRKÇELEŞTİREN: Emili İlemre
YAYINA HAZIRLAYAN: Irmak Ertaş
DÜZELTİ: Yağmur Yavaş Aydın
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Ağustos 2022 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-424-2
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da
diğer yollarla iletilemez.

SENdeOKU

BİLGE KÖPEK TAŞINIYOR

Meg Rosoff

tudem

İŞ YERİNDE GÜZEL BİR GÜN

Akşam saat tam altıda, Baba Pişi mutlu bir şarkı mırıldanarak kapıdan girdi.

“La la la la,” diye şarkı söylüyordu. “Şa la la la, ah ne kadar mutluyum!”

Cem ile Arya mutfak masasında oturmuş, ödev yapıyorlardı. Panikle birbirlerine baktılar.

Pişiler, Baba Pişi'nin işten aksi, huysuz ve somurtkan dönmesine alışkındı. Söylenmesine, homurdanmasına, dırdır etmesine...

Şarkı söylemek ve gülümsemek de nereden çıkmıştı? Hele mutlu şarkılar mırıldanmak?

“La la la, dit dirit diii, ben olmak ne kadar keyifliiii!” diye şarkısına devam etti Baba Pişi.

Beren, babasına endişeyle baktı.

“İyi misin baba?” diye sordu.

“İyi değilim...” diye cevap verdi Baba Pişi.
“İyiden de öteyim! Bahar neşesiyle doluyum!”

Arya'nın gözleri korkuyla açıldı.

Baba Pişi tekrar şarkı söylemeye başladı.
“Eğer sen de mutluyusan alkışla,” dedi neşeyle.

Kimse alkışlamadı. Arya ile Cem, dehşetle birbirlerine sarıldılar.

Merdivenlerin altındaki yatağında yatan Merlin başını yana eğdi, şaşırmıştı. Pişi ailesine katıldığından beri Baba Pişi'nin işten keyifli döndüğünü görmemişti.

“Merhaba tatlım,” dedi Anne Pişı, onlara temkinle yaklaşarak. “İyi misin?”

“İyi mi? İyi mi? Neden herkes bana iyi olup olmadığını soruyor? Doğrusunu isterseniz süperim. Eteklerim zil çalıyor, keyiften dört köşeyim. Neşeliyim, iyimserim ve tam anlamıyla hayatımdan memnunum. Hatta keyfim o kadar yerinde ki, dans bile edebilirim!”

Arya elleriyle yüzünü kapadı.

“Belki de otursan iyi olur baba,” dedi Beren, kaşlarını çatarak.

“*Belki de* doktor çağırmalıyız,” dedi Cem. “Ya da polis.”

Merlin ayağa kalktı. Odanın diğer ucundan gelip Baba Pişı'nin ayaklarının dibine oturdu. Dikkatlice Baba Pişı'nin yüzüne baktı. Baba Pişı, sabahleyin işe gitmek için her zamanki somurtkan hâliyle evden çıkan o kişiye

benziyordu. Ama gün içinde kafasına saksı düşmüş olabilirdi. Ya da başına aldığı bir darbe, kişiliğini değiştirmiş ve hafızasını silmişti. Belki de Baba Pişi dünyanın en huysuz adamı olarak tanındığını unutmuştu.

“İş yerinde güzel bir gün m geçirdin?” diye sordu Anne Pişi, endişeli bir sesle.

“Doğrusunu isterseniz, geçirdim,” dedi Baba Pişi, kocaman gülümseyerek.

Pişi kardeşler donakaldı. Hayretle birbirlerine baktılar.

“İş yerinde iyi bir gün m geçirdin? Gerçekten mi?” dedi Cem. Şaşkınlıktan ağız açık kalmıştı.

“Emin misin?” dedi Arya. “*İyi bir gün geçirdin...*” kelimeleri özellikle vurguluyordu, “Hem de *iş yerinde?*”

“Aynen,” dedi Baba Pişi, ağız kulaklarındaydı.

Pişi kardeşler ürperdi.

Merlin kulaklarını kaldırdı. Olayların bu tuhaf seyri, tetikte olmasını gerektiriyordu.

Çok uzun süre kimse tek kelime etmedi. Sessizlik o kadar sessizdi ki çıt bile çıkmıyordu.

Birkaç dakika sonra Baba Pişi sabırsızlanmaya başladı.

“Peki, iş yerinde *neden* iyi bir gün geçirdiğimi kimse bilmek istemiyor mu?”

Pişi kardeşler bilmek istemiyordu.

Baba Pişi, iş yerinde daha önce hiç iyi bir gün geçirmemişti. Bir kez bile. Hatta işinden nefret ederdi. Hem de neredeyse hafta sonlarından ve bayramlardan nefret ettiği kadar.

Pazartesi günleri aksi olurdu, salı günleri de tahammülsüz. Çarşambaları kederli olurdu.

Perşembeleri ve cumaları resmen hayata küserdi. Baba Pişı, güzelim yaz günlerinden şikâyet ederdi. Noellerde homurdanırdı. Düğünlerde ve doğum günlerinde de sıkılırdı. Kısacası, Baba Pişı'nin güler yüzlü biri olduğu söylenemezdi.

Pişı kardeşler, Baba Pişı'nin bu hâlini çok umursamazlardı. Ona alışmışlardı. Asıl beklemedikleri şey, bu neşeli değişiklikti.

“Birdenbire mutlu olmaya karar verdiysen, alışmamız için bize zaman tanımalısın,” dedi Cem.

“Neşeli olmayı planladıysan, en azından bir hafta önceden haber versen fena olmazdı,” diye ekledi Arya.

Beren de “Ateşin mi var baba?” diye sordu endişeyle.

Meg Rosoff

BİLGE KÖPEK TAŞINIYOR

Türkeleştiren: Emili İlemre

Baba Pişi'ye yeni bir iş teklifi geliyor.

Bu, Pişi ailesi için yenilik vakti demek. Çünkü evlerini ve mahallelerini değiştirmek zorundalar!

Pişiler zamanla, taşınma fikrine alışıyor.

Tabii Beren hariç... Yeni bir okul, yeni bir ev, yeni arkadaşlar; Beren bunların hiçbirini istemiyor! Neyse ki Bilge Köpek Merlin'in neşeli bir planı var...

ISBN: 978-605-285-424-2

9 786052 854242

tudem.com

tudem.yayin grubu